

[Knud Østergaard.]

sidste egenskab, man har fået de mest relevante oplysninger, anmoder jeg om, at disse — i, hvad man selv finder er en passende form — må komme til tingets kundskab.

Må jeg endvidere sige, at når mit parti lægger så stor vægt på en utvetydig holdning hos regeringen, så er det selvfølgelig først og fremmest, som jeg har nævnt, fordi vi mener, at befolkningens flertal efterlyser en sådan, at vore allierede har berettiget krav derpå, og at det personel, som udgør forsvarret, både hjemmeværnets og de tre værns, må have et håndgribeligt, kaldet det bare åndeligt arbejdsgrundlag for at kunne virke efter hensigten, men det er også, fordi man ved enhver ændring af forsvarret eller lovene bag forsvarret ikke alene må tage militære hensyn, men også må tage folkelige hensyn, ikke mindst hvad angår forholdet til vore naboer og dér først og fremmest til vor nabo i syd. Igennem hele vor historie har vort lands skæbne været afhængig af landet syd for vor grænse, det behøver jeg ikke at fortælle dette høje ting, jeg vil bare pointere, at aldrig nogen sinde har vi haft så godt et samarbejde med og så godt et forhold til Tyskland som netop nu. Det samarbejde, ved alle, omfatter i betydelig udstrækning det militære område, og det foregår fortrinligt. Når det er tilfældet, så skyldes det givet, at der også her er en naturlig balance i samarbejdet. Det gælder i enhedskommandoen i Karup, det gælder i Rendsburg, og det gælder i Kiel. Vi arbejder på lige fod, og dansk ledelse er som bekendt ikke i mindretal. Når det er tilfældet, er det, fordi danske styrker ikke hidtil har været håbløst underlegne i forhold til de tyske.

Ministeren ved, at i en kommission som forsvarskommissionen har man langt dyberegående behandling, end vi har i et folketingsudvalg. Jeg beder derfor om, at man fortsætter og fuldfører arbejdet i forsvarskommissionen, at man afslutter det, ikke med en beretning og med en oversendelse af materialet til forsvarsudvalget, men at man afgiver en betænkning, hvor man fortæller, hvad man vil. Det vil være en rimelig og en naturlig forudsætning for, at vi kan komme videre med det store arbejde, som er udført i kommissionen, og at vi kan få et ens udgangspunkt til de videre forhandlinger.

Jeg beder altså om, at ministeren besva-

rer de spørgsmål, som jeg har fremlagt her. Vi afventer med megen spænding svarene i det konservative folkeparti.

Kristen Østergaard: Til indledning vil jeg også udtale min forundring over, at regeringen har fremsat forsvarsforslaget og har presset det frem til første behandling i folketinget på nuværende tidspunkt.

For det første mener jeg, at det er umuligt at realitetsbehandle et sådant forslag, så længe forsvarskommissionen ikke har afsluttet sit arbejde med undersøgelser og analyser. I den forbindelse vil jeg erindre om, at kommissionsarbejdet blev startet først og fremmest for at opklare en række problemer, som socialdemokratiet ikke fandt tilstrækkelig belyst under forsvarslovenes behandling i 1969, og det har jo længe været bestemt, at forsvarskommissionens arbejde skal slutte i midten af 1972, når resultatet af tjenestetidsforsøget foreligger. Det vil altså sige, at ventetiden i hvert fald var til at overse. I forsvarskommissionens vurderinger og analyseresultater er der mange ting, der efter min opfattelse bør tages hensyn til, når folketinget skal realitetsforhandle ændringer vedrørende forsvarrets organisation, og derfor vil jeg advare forsvarsministeren imod at ignorere forsvarskommissionens arbejdsresultater.

Desuden finder jeg, at der er en stor forskel på situationen i fjor og i år, en forskel, der burde mane regeringen til lidt mere forsigtighed. Der er stor forskel på, at socialdemokratiet i fjor som oppositionsparti fremsatte et forsvarsforslag, efter min mening fortrinsvis af partitaktiske grunde og med henblik på det forestående valg, og så situationen nu, hvor socialdemokratiet har ansvar for forsvarret og ansvar for Danmarks NATO-forpligtelser. Som oppositionsparti kunne socialdemokratiet tillade sig at fremsætte et forslag om forsvarrets organisation, der var skitse-mæssigt opbygget, mangelfuldt og uovervejede i detaljerne og uden beregninger af de økonomiske konsekvenser samt i øvrigt med fremhævelse af en række behageligheder for de unge værnepligtige. Men i dag har socialdemokratiet regeringsmagten, og forsvarsministeren har et helt ministerium til sin rådighed, og i denne forandrede situation finder jeg det urimeligt, at forsvarsministeren fremsætter lige så dår-